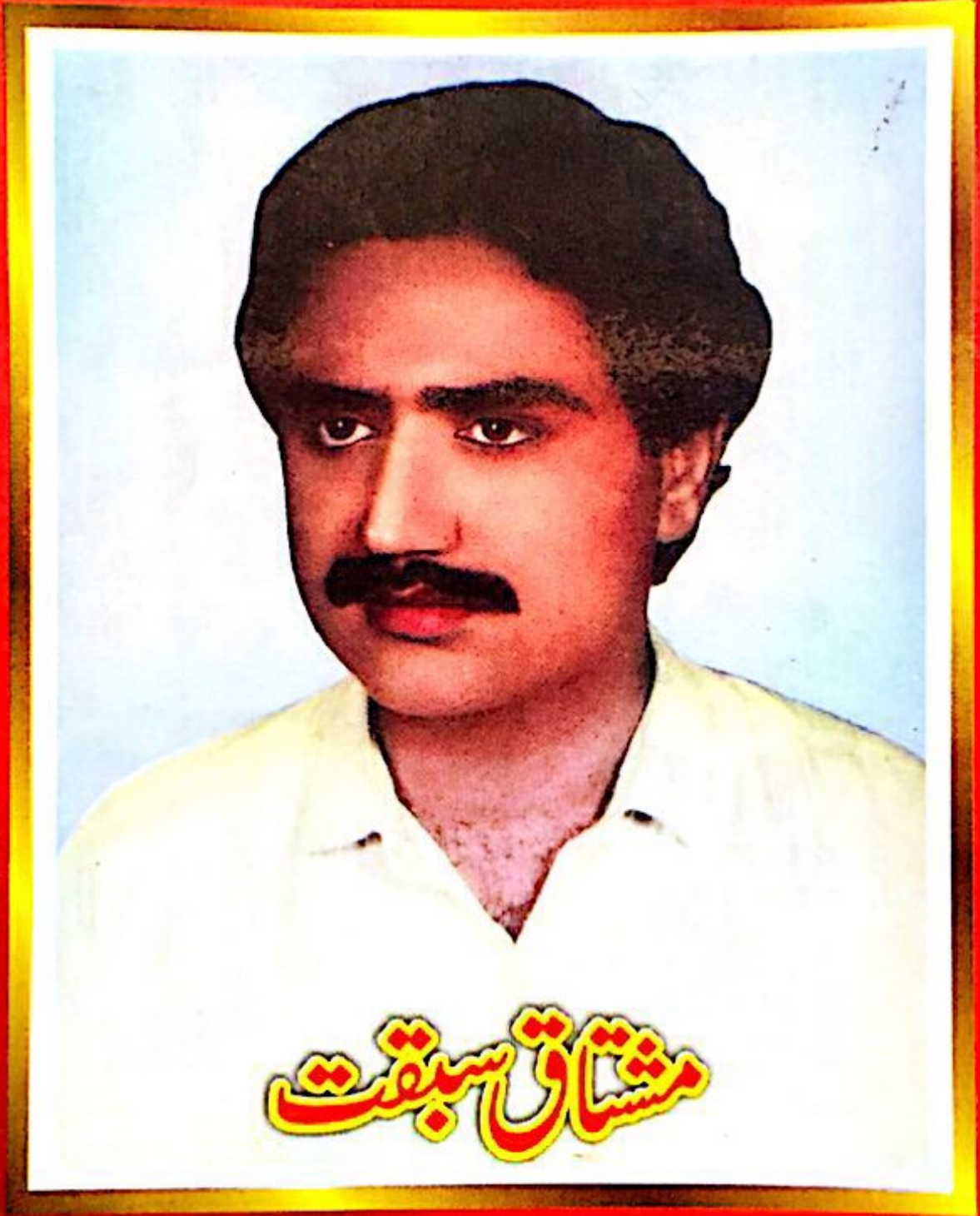

سیدتار کے ڈیوہڑے

جھوک پبلیشرز ملتان

سبقتِ دوہرے

شاعر

مشتاقِ سبقت

اڈاٹرک والا پوسٹ آفس محمود کوٹ تحصیل کوٹ اڈو

ضلع مظفر گڑھ فون ۲۲۰۲۵ کوٹ ۶۶۱

ناشر

جھوک پبلشرز دولت گیت ملتان

ہیہ ۱۲/۱۲ روپے

سبھی حق ناشر دے بہتہ، سٹیکرے سن

کتاب دانال: — بوقت دے ڈوہڑے

شاعر: — مشتاق بوقت

ناشر — جھوک پبلشرز دولت گیٹ ملتان

تاریخ اشاعت — ۴ ستمبر ۲۰۰۱ء

کتابت — خادم حسین تاج

قیمت — ۱۲ روپے

زیواہ تمام

ایہ کتاب گرین تقمیر کلچرل ونگ نزد تھرمیل پاور لعل پیر

محمود کوٹ ضلع مظفر گڑھ دے مالی تعاون نال شائع کیسی

گئی ہے۔

انتساب

اپنے پیکے مرشدِ کریم
سین حضرت پیر سید محمد عبداللہ شاہ صاحب

المخروف

حضرت پیر سید عبدالغفور شاہ صاحب قادری نوشاہی

دے نال

مُشتاقِ بِنِقْت

آج سبقت رُج رُج پِن گھنوں
کہیں وسے بھانٹے آتے ہیں

(سبقت)

پسچی گالہ

سر آسچی ادب و بیج ڈوہڑا اتنی عروج تے تہج گتے جو آج
غزل گو شاعری ریس کرتے ڈوہڑا لکھدے پن عوام و بیج ڈوہڑا اتنی
مقبول تھی گے جنیدی حد کاسنی۔ ہر نواں شاعر اپنی شاعری دی ابتداء
ڈوہڑے توں ای کریتے۔ ڈوہڑے کوں سر آسچی شاعری داباوا آدم
آہن۔ جیویں ڈوہڑے وچ احمد خان طارق۔ اقبال سوکری آزاد شاہ
شمیم اچوی۔ شاکر شجاعی۔ امان اللہ ارشدی۔ مصطفیٰ خادم اپنا مقام
بنائے انویں مشتاق سبقت ڈوہڑا لکھتے سر آسچی ادب و بیج
اپنا مقام بنا گھدے۔ مشتاق سبقت شاعری دے علاوہ بہوں اچھا
انسان وی ہے جتنی تعریف کرے گھٹ ہے۔ میدی دعا ہے اللہ سس

ایں توں وی زیادہ ترقی ڈیوس۔ آمین

دعا گو: ظہور دھریک

ساکوں اپنے کول سڈا سیں آن تیدے شہر دی خاک تے سم گھنوں
 تیدے نال دے نال عقیدت تیدیاں نعتاں پرہ پرہ حجم گھنوں
 کچھ گو درمی سٹھوچ کا سے چانیدے شہر دیاں بگیاں گھم گھنوں
 چلو نیدیں سبقت کہیں ویلے تیدارو ضہ پاک نال چم گھنوں

نسے واقف سیں آن سفر میں دے تھتی شام تھتا ساٹا دی پارت
 پنڈھ او کھلے عالم بزخ دارہن او کھیاں جاہیں ساڈی پارت تھی
 تہیں عیبی عیب نہراں ہن ساڈے عیب لکائیں ساڈی پارت تھی
 بانہہ بکھر کے سبقت مشرچ ساکوں پار چائیں ساڈی پارت تھی

میڈے کرم دے وج سن سن سن کے میڈو قہر کیسنی بھیج آئی اں
 میں شہر ڈو شہر کیسنی نہیں تریڈو دہر کیسنی بھیج آئی اں
 سرچا کے اپنے عیباں دے اٹھ پہر کیسنی بھیج آئی اں
 میڈے سبقت سر دے کچن دا کئی کر اہر کیسنی بھیج آئی اں

میڈے شہر نین دا شوق جو ہے ساکوں اپنے کول سدا سیں اں
 اسال جگ کے ناں تے نیس بندے ساکوں اپنے ناں پتو اسیں اں
 اکھیں نولوں شہر مینے ہوں گئی اکیجاں جوڑ پنا سیں اں
 میڈے در تے سبقت موت آوے ایہا کر منطو دعائیں اں

ہیں پندریار فقیر اسماں درجان سنجان تے آتے ہیں
 تائیں وانگ نی کئی لچپال ڈسیا کل دنیاں جھان تے آتے ہیں
 سیں نہ ٹھکرانویں درائیں کوں بسن ہاں تے آتے ہیں
 آج سبقت راج راج پن گھنسون کہیں سد بھان تے آتے ہیں

تسالاسیں آل جھوک آباد رہی آج کرم دی خاص نگاہ منگداں
 فی چودے بارگتا نہاں دے پندھ ڈھیراے پل داساہ منگداں
 تھکے مار کے آیاں دنیا توں تیدے دامن مہیہ پناہ منگداں
 ہستی سبقت کئی شے لور نہیں تیدے قدیں دفن دی جاہ منگداں

اساں وے سدر سدرے ل گئے ہیں بڑے نال نہجائیں بڑی پار ت سہی
 رے لے مال دمی مھال سنبھال کھٹھال رے لے ہال کھٹھائیں بڑی پار ت سہی
 سیدی جھوک دو مہنہ کروین کرون کھول شام سبھائیں بڑی پار ت سہی
 سیدے پاجھول سہنت کئی کائے نی ساڈے سر داسائیں بڑی پار ت سہی

بھلا کئیں درونج کے دھانہ ماروں سے کون بھلا ساڈا کئی کائے
 نائیں پاجھنی سدا کئی ساڈی ہے گالھ صفا ساڈا کئی کائے
 ہتھ مل گئیں نال تھیکر ار کھنہ ہتھ چھڑوا ساڈا کئی کائے
 سیدے درے سہنت منگتے ہیں بڑے نال نہجائیں بڑی پار ت سہی

ساڈا پیار کئی آج داپیار نہیں ہے ازلی پیار اسان تے ہے
 اسان کل وی سائیاں وہیں وچ کیتا ہئی اقرار اسان تے ہے
 ساڈی آج وی بوسہ گاہ بن گئے تیدا درد پار اسان تے ہے
 ہن سبقت بھاویں کو جھے ہن بھاویں ہن بدکار اسان تے ہے

میں لگے دل فقیراں کوں ملے شاہ دا درد نہیں چھڈا
 جے ڈیونا پوسی ڈے ڈیسوں در بے لے سرد نہیں چھڈا
 ایہ سوہج کے چوکھٹ لگے ہن بھانویں ویسوں مرد نہیں چھڈا
 سر سٹ تے سبقت پتے ہن تھے بھانویں دھر دھر کر نہیں چھڈا

تید می گول صحیفہ سچ دا ہے ساکوں سچ دے کم تے موت آوے
 تیدے پیار دے سر سمجھدیں ہو تیں کہیں پاک ردھم تے موت آوے
 بیانیج دے روپ سروپ راج آ کہیں اکھ پر نم تے موت آوے
 ساڈا سبقت ہے معراج ایہ تیدے نقش قدم تے موت آوے

بھانویں لکھ دے نظریں کوڑھیے بن ہاکے تھریں سچ ڈیکھوں
 لہو لوڑھ جو ہے اُج مقفل وچ ڈے تن اپنے کوں تیج ڈیکھوں
 بدھ پیریں گھنگھرو پیت والے اوندے نظریں کنجری تیج ڈیکھوں
 گوپنا ٹھیک نی سبقت خاں اوندا حکم جو ہے آ تیج ڈیکھوں

جڈاں ساقی عام اعلان کرے ہر شخص پیلا جھل گھنڈے
 کئی پی پی بھوئیں تے ڈھہرہ نیندے کئی ڈھہرہ ڈھہرہ آپ سمجھل گھنڈے
 کئی چلڈے دور توں رہ ویندن کوئی ساقی توں ول ول گھنڈے
 ہے سبقت کھڈ متقدر دی کئی گل گھنڈے کوئی تل گھنڈے

موتی جو گن طعش سوگ اندر صن تن من دے وچ بھا نہیں
 اتی قبر نیکریں آن پچھا من ریگت دیاں راہیں
 نیکریں کول سبقت ڈیکھ کراہیں اکھے میں بے وارث نا نہیں
 جے سڈ ماراں تاں آویسی میڈا پیر سوگ اتھا نہیں

کیا چھپیں حال فقیراں دے تھتے صُصم بچم عم راہندوں!
 سے ویس قلندری گل پاتا تھتے اپنے آپ اچ گم راہندوں
 کچھ گوڈری نہتھ وچ کا سے چاکوچے یار دے اچ گل گم راہندوں
 ساری بھوئیں جو سبقت سیں دی ہے جتھ روح اکھے اتھم راہندوں

دل آکھے بے حد رقص کول کھیں آکھتے نہج بھائیوال ہووے
 رگ رگ پئی یار دا اور دکرے لوں لوں وچ شوق کمال ہووے
 بھانویں دار ملے یا سمجھ سہا دل ہر حال سچن دی بھال ہووے
 کھڑی سبقت موت دی رقص کرے دمست قلند لعل ہووے

سُن سُن لقمان زمانے دا کہی لارا لار روح وِس پوسی
 تیدری آمد سُن کے چند جویں مونی مو تھو دا چھالا پھس پوسی
 فی الحشال ناں ہے سکر ات لگی اجھو کھر بھارتھی بے حس پوسی
 تیکوں ڈیکھ تے سبقت جی بہسوں ایں موت از روی ڈس پوسی

تیدراتن حاتم دا حجر ہے خیرات ڈسے تیدری اکھیاں ورج
 میڈے وانگوں سائل اکھیاں دی کا تنا ڈسے تیدری اکھیاں ورج
 کہیں یوسف دی ساہ جھن جھن کے پی جھا ڈسے تیدری اکھیاں ورج
 تہوں سبقت ادبوں سیس لوائے پی ذات ڈسے تیدری اکھیاں ورج

پھٹ پھٹ دی ہے خیراتِ پنی لاسینے پھٹ اسان ٹرولیوں
 در در تے پنناں کم سا ڈا سر نوواں سٹ اسان ٹرولیوں
 پکھی واسان نال نی شر ٹھنڈے ا جھو کیریاں پٹ اسان ٹرولیوں
 جھیرا جھیر کے سبقت کیا کرنے پٹھوں جھٹ د اجھٹ اسان ٹرولیوں

اسان خیر پین لیوں آتے ہا سے گھدو کاسہ چاسا کول کاسہ ڈے
 کھس کاسہ آہیں راہ گھن ورنج نہ ڈھیر ستا سا کول کاسہ ڈے
 خیرات نہیں تال کئی ڈرنی کر گالہ صفت سا کول کاسہ ڈے
 اسان پنے سبقت در در تے نہ پندھ کھنوا سا کول کاسہ ڈے

کھس کا سہ شاہ کوں نہیں ٹھہندی توہن کرے ہتھ واسے دی
 رکھ شاہی اپنی کول اپنے ٹشاکوں لوڑنی رتی ماسے دی
 ہتھ چاگھن کا سا چھوڑا اے کا سہ جاہ فی ہاسے دی
 ترٹا کا سہ سبقت مل پوسی تیدی شاہی مل فی کاسے دی

لوکتیں رمز لدھی جاں کاسے دی ساہ ساہ چسپن ہیں کاسے کوں
 ہک وار نہیں ہک جاہ تے نہیں جاہ جاہ چسپن ہیں کاسے کوں
 کچھ سانگ اے کچھ سولی تے کہ واہ چسپن ہیں کاسے کوں
 رنگ ڈیکھیں سبقت مشر وچ و دے شاہ چسپن ہیں کاسے کوں

پکھی واس فقیر ہیں جنہوں میں ساڑھے مونہہ تھے ہے مس کا سے دی
 کہیں شاہی تاج کوں کیا کرنے ساکوں ازل کنوں ڈس کا سے دی
 ایہو کا سے ہے جاگیر ساڑھی ہے رمز لہی پس کا سے دی
 ساکوں چمدیوں سبقت گھٹی و سچ کہیں ہے پلوالی کس کا سے دی

توں شاہ نہیں کا سے کیا جانے تیوں قدر نہیں کس کا سے دی
 پچھ شان فقیر توں کا سے دا جندی زندگی ہے و س کا سے دی
 ساڑھے و س دی سبقت گالہ نہیں ساڑھی روح کوں کس کا سے دی
 توں شاہی ڈے پر نہ ڈیسوں اسان تل جتنا کس کا سے دی

اکھیں محو تھیاں ہک مرکز تے ایہا رمز الستی کھا گئی !!
 پیتے درس شہود وجود والا نہ ہونوں، طہستی کھا گئی
 میخانہ وحدت ووح اُج کل میخوار کوں مستی کھا گئی
 دل سبقت حسن پُچارن کوں ایہا سخن پرستی کھا گئی

حق حق تھیندی ہے رگ رگ توں جڈاں عشق داسا ریل ویندے
 بت بے وس تھی بھوئیں ڈھہ پونڈے روح رام دے ملک نکل ویندے
 انگ انگ وُج ذات سما ویندی بت روح دا بھیس بدل ویندے
 تھیندی سبقت کھید ان اکھن دی جڈاں قطرہ بحر دوٹھل ویندے

کل در پڑیاں صن ارج کا سہ سے واہ کھید فقیر بنائی ہوئی اے
 مٹاں جاگن بھاگ زبیدہ دے جھگی نال محلاں پائی ہوئی اے
 مٹی چالعدا دی گلیاں توں بجاہ عشق دے نال پکائی ہوئی اے
 ہتھ سبقت سکھنا کاسہ نیں ستھیں خلد برینا ٹھائی ہوئی اے

کیا چھپیں زاہد کھید ساڈی ہر کھید دے مالک تھی پائندوں
 کڈی تھی بد مست بے حال پھروں کڈی ضبط چھکالب سی پائندوں
 کڈی کبے ونج اسرام پدھوں کڈی گنگا پالی پی پائندوں
 ساڈی سبقت کھید قلندری ہے کڈی مرو بندوں کڈی جی پائندوں

تیدے ہونڈیں بیٹ دی سونہہ ہا سے ہانتر پاستیت جہان کنوں !
 ہا سے وسد جھوک تے جھراں صُن بے چنت ہا سے نقصان کنوں
 صُن کتے شے پیٹ دی سنیں بھاندی دل ماندی ہے ارمان کنوں
 توں نکھڑیں سبقت ایس لگدے جویں ڈھہرے پیسے آسمان کنوں

تیدے سچر والو کھول پیش جو پتے اسان سو جہاں بلکیں تیں پاتن
 ہر میل سچ میل ولس رہا سر چنیریاں وی دھائیں دھائیں پاتن
 ایڈوں کھل دامنہ مندریندا گئے اوڈوں جھنرکاں شام سمجھائیں پاتن
 ساکوں سبقت بس صُن معافی ڈے اسان جرم توں ڈھیر سزاہن پاتن

وڈے ویم و لھیٹ کے ٹرے ہیں اگوں بندھا رول ہے کیا تھسی؟
 روح رسیٹ اڈ کے ساہ ساہ ڈے آپونڈی گل ہے کیا تھسی؟
 نہ دور توں پانی بسدے کسی نہ پھینگ بکل ہے کیا تھسی؟
 جے سبقت سانوں رس پتے تاں ساڈے اندر تھل ہے کیا تھسی؟

ہا سے جٹ تاں و سدرے سانوں وچ وڈی پس ہی چوک وٹا وں دی
 پر پرتے مار کے ہونڈی ہی چنچ پنچ دے تاں اڑا وں دی
 ہا سے عادت اڈ دے پھیاں ڈے سنگ رل کے شور مچا وں دی
 کھمب کر پتے سبقت جتیں ڈینہ ڈے وٹ اس فی الی رت سانوں دی

پیا ویندیں اتنا سوچ تاں سہی تہرے بیٹے دے حال ان کیا بنسی
 ایڈوں بے اوچھن گزران پھسے اوڈوں تہرے قال ان کیا بنسی
 یک کا لہدی سہقت ولدی بے اویں دھیر سول ان کیا بنسی
 ونج منگیسن وئی کیں درتوں ساٹ بے چہرے پال ان کیا بنسی

میڈے رونوں تے کیوں رنج تھیندیں دل چھدی نہ میں وندی
 ارچھیک چنری تال میڈے کن رچھدی نہ میں وندی
 بیڈے نہ آون دی بے پرواہ کو سچھدی نہ میں وندی
 تہدی مہو نچھدی سہقت سینے وچ سوئی چھدی نہ میں وندی

رُت بدلی تیدیں تانگھیں دی اڈ بانہیں ملنگھ رسائی پتے ہیں
 ساکوں بھل گئے صنم دُنیاں دے تیدے نم کوں سینے لائی پتے ہیں
 وڈی پس ہے دے سانوں وچ اساکھنی یاد اڈائی پتے ہیں
 پیا سبقت نین کبوتریں کون ہنچھ ہنچھ دی چوگ چگانی پتے ہیں

وٹھے سانوں شوق دے پیلے رُچ دے روح دی راند رسائی پتے ہیں
 ڈوہیں لال کبوتر اکھیاں دے تیدے می اہ تے روز اڈائی پتے ہیں
 بھانویں ترم پتے ہن کھ آ لھڑیں دے کھب کھب کھمال رسائی پتے ہیں
 پر سبقت لبے چچرہیں تیدے پیار دی چوگ چگانی پتے ہیں

تید بچپن قیدھے اکھیاں وچ سب مٹے منظر لائے تھے ہن
 کچھ خط ہن تلخ کلامی دے کچھ شوخیوں تے شہ لائے تھے ہن
 پیہ چیزے بڑے کے انگلیں کوں دل حرفیں دے در لائے تھے ہن
 آسبقت بڑیکھ کتہا میں وچ انویں تے تیس دے پر لائے تھے ہن

تید ہی سو نہ دے تھل او سو بھ بڑے تھے پھر و پانی ذات یگی
 سر چھیر کئی بلنگھ ملہا میں دے پتی ساہدی ہے کائنات یگی
 اسان لوک سمندر کیا پیوں ہے قطرہ کھن اوقات یگی
 ساڈی ترہہ واسبقت حل تید ہی ہے پل بوں پل دی جہات یگی

کہیں رمز اچ و ستیاں ول کھڑے کہیں شو ق اچ شہزادوں کھڑے گئے
 نت چھولی و انگول اچھل کر ہیں ہر دہندے بحر توں کھڑے گئے
 جڈیاں اپنے کرم دی سو نہہ پانی ول اپنے قہر توں کھڑے گئے
 ساڈیاں جہراں سبقت کیا چھدیں ہر تھا پ اچ دہر توں کھڑے گئے

نیدے کول ہے دولت خوشیاں دی غم ناں نبھائی کول سدھ پوڑے
 کہیں روح داراگ سمجھدین ہوئیں بت ساز بنائی کول سدھ پوڑے
 یا ہنج معصوم کول ملکیں تے ڈینہہ رات نجاتی کول سدھ پوڑے
 نیدیاں سبقت رمزاں اپنیاں مہن ساڈی رمز اچ آئی کول سدھ پوڑے

تہیں نندرا اندی کوئی حیلہ کر کچھ دیر ولاتماں بندرا آوے
 کچھ خواب خیال دی دھرتی تے وت کیر ولاتماں بندرا آوے
 کوئی پھوکا ڈے یا مندر ساڈے ہتھ پیر ولاتماں بندرا آوے
 اونویں سبقت انگلیں سر دے وچ آج پھیر ولاتماں بندرا آوے

آج راہ رل دیں تکیوں مل پتے ہن متاں کل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 روہ روہی بیٹ دے بلدے ہوئے کہیں تھل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 چمبوں پیر کچھو نہیں دھوڑ تیدی بارل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 دل سبقت اپنے وس وچ نہیں متاں ول ٹکروں ساکوں یاد رکھیں

ساڈی سونہہ داسو پھرتے تھوے بھانویں پل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 ہیں قریب ہیکے تے راہ مل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 یاد دیاں دھا نہیں بلکیں تے اساں جھل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 اچ سبقت نکھر کے شک پوندے متاں کل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں

تیدے دردی خاک عیج لائے تھن ساڈے ان گھٹ بھانویں پتے ہیں
 تیکوں ڈیکھ تے وجد کر نیدا ہے ساڈا دل بے تاب اتھانیں پتے ہیں
 مہر مٹھو کر مٹھاکے کوئی ڈرنیسیں تھیوں جھنڈ کیں باب اتھانیں پتے ہیں
 ساکوں سبقت رنج داہل دیندے تیکوں ڈیکھ لو اب اتھانیں پتے ہیں

اوہو منظر یاد ہے آج تو نہیں کہیں حکم کیتا لب چول ڈتے !
 بھانویں بیگھ ہلارہ جتھہ ہا سے اسان چوٹیاں توں ستھ کھول ڈتے
 ساڈے دھن ڈا منظر ڈیکھ کر ایں صہن اکھیاں تے ستھ دھول ڈتے
 آیا ہوش تاں سبقت یاد آندے کئی اہرا ہاتیں رول ڈتے

29

ساکوں پل پل پیت دے سفریں وچ ہر جھنڈک بٹا بے شول ڈتے
 کہیں در وہ کیتے ڈوں قد میں تیں کہیں منزل تے ستھ کھول ڈتے
 کہیں کاوڑ دی لب داں کیتی کہیں نصرت دے بھر جھول ڈتے
 واہ سبقت کھید مقدر دی جیکوں یار بٹائے ہوں رول ڈتے

آساں میلے لوک ہنیں جند جیویں سہیے ابد دے نال ازل میلی
 ہا سے پننا پک یا بکل وچ ملی پک دے نال بکل میلی
 جیویں من دی جمن میلی ہے ادویں تن دی گنگا جمل میلی
 میلے لوک ہنیں سبقت کیا چھدیں ساڈی آج میلی ساڈی کل میلی

جتھوں نخس خیرات دانیں بلدا کھڑوں جھولی جھل ساڈے کہیں لکھے
 ساکوں لوڑ ہے قطرے قطرے دی ہوئے پارڈ جھل ساڈے کہیں لکھے
 منگوں آج وی وی ٹی حام توں اکھے آج نہ کل ساڈے کہیں لکھے
 ساڈے سردی سبقت چھاں کائے فی اوڈے شمش محل ساڈے کہیں لکھے

ساڈا جسم جہان توں باہر ہا پر تھتے محمد وانہاں اکھیاں وچ
 مچ پال کے عشق دا پنج وقتی کیتے قائم سچو انہاں اکھیاں وچ
 توں تشیشہ دیکھتاں دس پوسی ساڈا چاک وچو انہاں اکھیاں وچ
 ساڈی زندگی سبقت و س تپے ساڈی روح موجود انہاں اکھیاں وچ

ہک ارتاں جسم سمیٹ کر آئیں ذرا تھی محمد وانہاں اکھیاں وچ
 تیکوں دیکھتے پلپیاں سی گھنسون کر قائم وچو انہاں اکھیاں وچ
 منجوں پونجھ ایاز کوں عمران تائیں دلیسی جاہ محمد وانہاں اکھیاں وچ
 موئیں بعدوی سبقت یاد رکھیں سو پس توں موجود انہاں اکھیاں وچ

ایہو سوچ کے اکھیاں وکس پیاں ساڈی مونجھ مرے تید اوج تھیوے
 ہنجھوں پاند پساے تہوں پیلپیں دے منظور متاں کہی تچ تھیوے
 بے اوجھن ٹہیں کج نیس منگدے احسان ایہو سئیں اوج تھیوے
 جے جاگدیں سبقت نیس ملدا چلو خواب ءچ آساڈ اوج تھیوے

تید می مونجھ تاں ماندا ایس کیتے بھانویں کہیں اوانے میں روپی آں
 کوئی پتر طے یا در کھڑ کیے یا کال گر لاتے میں روپی آں!
 کہیں ڈاچ ٹکھے یا مانگھ بھری یا وال گنڈھاتے میں روپی آں
 کل کٹھ ہا سبقت سینگیں و تید اناں جو آتے میں روپی آں

جان مسیحیان

نام _____ مشتاق احمد
تخلص _____ سبقت
ولدیت _____ خیر محمد خان
ذات _____ چانڈیہ بلوچ
تاریخ پیدائش _____ 8 ستمبر 1964ء
تعلیم _____ میٹرک
پیشہ _____ مدرس
آغاز شاعری _____ 1978ء
استاد شاعری _____ عاشق حسین عاشق
تصانیف _____ کھید قلندر دی، بازاراں دے جھٹ
_____ تکھے تیر، سبقت دے ڈوہڑے

PDF By: Ehsan Awan

Cell No.: 0345-8711418 , 0302-7642151

saraikibooks.mutabiq.org